

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10CoPr/3/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313204329
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ayše Pružinec - Erenová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1313204329.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: K. J., nar. XX.XX. XXXX, bytom C. B.. Č.. X/B, D., zastúpený: X.. A. J., bytom D. B.. Č.. X, D., proti odporcovi: Abred s. r. o., IČO: 36 290 041, Račianska ul. č. 155, Bratislava, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a o nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 22. decembra 2015, č. k. 14Cpr/1/2013 - 136, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **m e n í** tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením nariadil predbežné opatrenie, ktorým prikázal odporcovi, aby v lehote troch dní od doručenia predbežného opatrenia zložil na depozitný účet Okresného súdu Bratislava III sumu 13.692 eur. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 102, § 75 ods. 2 veta prvá, § 76 ods. 1, § 171 ods. 2 O. s. p. a vecne tým, že existuje dôvodná obava, že odporca bude aj naďalej vykonávať právne úkony smerujúce k zmenám v jeho osobe na iné osoby s cieľom vyhnúť sa plneniu navrhovateľom uplatnenej pohľadávky, keď navrhovateľ v konaní o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru žiada aj náhradu mzdy, ktorú nie je možné v súčasnosti ustáliť a preto uložil povinnosť zložiť stanovenú sumu do úschovy súdu a nie k rukám navrhovateľa. Uviedol, že odporca, resp. jeho právny predchodca, ktorý zanikol zlúčením, vykonáva kroky, ktorými môže dôjsť ku kráteniu pracovnej odmeny navrhovateľa, resp. prevádzaním na spoločnosti, ktoré nedisponujú dostatočným majetkom na úhradu prípadne súdom priznanej náhrady mzdy, pričom sa stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi uvedenými v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a ďalšie dôvody v uznesení o nariadení predbežného opatrenia neuviedol s tým, že o náhrade trov konania spojených s návrhom na nariadenie predbežného opatrenia rozhodne v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí podľa § 151 ods. 1 veta prvá v spojení s § 145 O. s. p. Uviedol, že o vykonateľnosti uznesenia, ktorým nariadil predbežné opatrenie rozhodol podľa § 171 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého, ak nebola v uznesení uložená povinnosť na plnenie, je uznesenie vykonateľné, len čo bolo doručené, a ak netreba doručovať, len čo bolo vyhlásené alebo vyhotovené.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie odporca z dôvodu, že neexistuje naliehavá potreba alebo obava z ohrozenia výkonu rozhodnutia, či dokonca nebezpečenstvo hrozacej ujmy a navrhol napadnuté uznesenie zrušiť, nakoľko pominuli dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Uviedol, že navrhovateľ sa niekoľkokrát domáhal na súde prvého stupňa nariadenia predbežného opatrenia a predbežnej vykonateľnosti rozhodnutia, čo dôvodil tým, že jeho správanie sa javí tak, že sa snaží predlžovať spor a začal robiť opatrenia pre prípad, ak by bol vo veci vydaný rozsudok a tento by nebolo možné po nadobudnutí jeho právoplatnosti exekučne vykonať. Uviedol, že súd prvého stupňa vychádzal pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia len z jednostranných informácií predkladaných navrhovateľom, ktoré so skutočnou situáciou a realitou nemajú nič spoločné. Poukázal na to, že k zlúčeniu spoločnosti CEFO, s. r. o. a Abred s. r. o., ktorá sa stala jej nástupníckou

spoločnosťou, prišlo z dôvodu zlého zdravotného stavu majiteľa a konateľa spoločnosti CEFO, s. r. o., ktorý bol práceneschopný celý rok 2015, ako i z dôvodu zachovania pracovných miest zamestnancov spoločnosti CEFO, s. r. o., keď ku dňu účinnosti zlúčenia prešli na nástupnícku spoločnosť (Abred s. r. o.) všetky veci, pohľadávky, iné práva, majetkové hodnoty, ako aj všetky (známe i neznáme) záväzky a povinnosti zo zanikajúcej spoločnosti CEFO, s. r. o., pričom medzi svojimi klientmi má spoločnosť Abred s. r. o. dobré meno, ktoré si dlhodobo buduje, plní si svoje záväzky voči iným stranám (zamestnanci, Sociálna poisťovňa, zdravotné poisťovne, dane), preberá poštu a nevyhýba sa konaniam.

Navrhovateľ sa k odvolaniu odporcu nevyjadril.

Odvolací súd prejednal vec podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je vecne nesprávne.

Predbežným opatrením môže súd pred začatím konania (§ 74 ods. 1 O. s. p.), ako i po začatí konania (§ 102 ods. 1 O. s. p.), dočasne upraviť pomery účastníkov, ak je to potrebné a účelné alebo ak je tu obava, že by budúci výkon rozhodnutia bol ohrozený, t. j., že by sa kvalitatívne alebo kvantitatívne zmenila majetková podstata budúceho povinného.

Z návrhu navrhovateľa zo dňa 15. 03. 2013 a návrhu na jeho zmenu zo dňa 28. 05. 2015 vyplýva, že sa domáha určiť, že jeho skončenie pracovného pomeru ku dňu 18. 01. 2013, ktoré mu bolo dané listom odporcu Ev. č. COP 08/2013, datované dňa 14. 01. 2013 a doručené dňa 16. 01. 2013 je neplatné a zároveň náhrady mzdy od 27. 02. 2013 za čas 36 mesiacov, každomesačne sumu 326 eur (1. 941 eur/hod. x 168) a úroku z omeškania vo výške 12,5 % zo sumy 326 eur od 27. 02. 2013 po dobu 36 mesiacov každomesačne až do zaplatenia.

Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvého stupňa uznesením zo dňa 22. júna 2015, č. k. 14Cpr/1/2013 - 105 zamietol návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 28. 05. 2015 (uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 06. 08. 2015), ktorým žiadal uložiť odporcovi povinnosť zložiť do súdnej úschovy sumu 13.692 eur, pričom návrhom zo dňa 14. 10. 2015 žiadal navrhovateľ pripustiť zmenu účastníkov na strane odporcu, o ktorom prvostupňový súd rozhodol uznesením zo dňa 27. októbra 2015, č. k. 14Cpr/1/2013 - 131 tak, že pripustil, aby z konania vystúpil odporca CEFO, s. r. o., IČO: 35 888 032, Račianska ul. č. 71, Bratislava a na jeho miesto vstúpila obchodná spoločnosť Abred s. r. o., IČO: 36 290 041, Račianska ul. č. 155, Bratislava. Z obsahu podania navrhovateľa zo dňa 14. 10. 2015 zároveň vyplýva, že sa domáhal opakovania predbežného opatrenia (t. j. podľa § 41 ods. 2 O. s. p. žiadal, aby súd opätovne o jeho návrhu na nariadenie predbežného opatrenia rozhodol vo vzťahu k novému odporcovi), pričom súd prvého stupňa vo vzťahu k zamenenému odporcovi rozhodol napadnutým uznesením tak, že predbežné opatrenie nariadil.

Podľa § 76 ods. 1 písm. d) O. s. p., predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby zložil peňažnú sumu alebo vec do úschovy na súde.

Aktuálna právna úprava predbežného opatrenia kladie dôraz na zabezpečenie rýchlej a účinnej ochrany ohrozených práv, aj na úkor zistenia skutočného stavu, a to do takej miery, že zákon nevyžaduje doručenie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia na vyjadrenie, a ani výsluch účastníkov. Vychádza z predpokladu, že súd v zásade rozhoduje iba na základe tvrdení v samotnom návrhu a prípadne obsahu listín doložených navrhovateľom. To znamená, že konanie o nariadení predbežného opatrenia tak nenadobudne charakter kontradiktórneho konania (ktoré je považované za základ spravodlivého súdneho procesu); ani právna úprava konania na odvolacom súde nevyžaduje nariadenie pojednávania, ani vykonanie dokazovania. Nariadením predbežného opatrenia teda súd poskytuje oprávnenému účastníkovi dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia, a to aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné. Pred nariadením predbežného opatrenia teda nárok nemusí byť nárok dokázaný, musí však byť aspoň osvedčený. Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou navrhovateľom predložených dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti), pri ich zisťovaní však nemusí dbať na všetky zákonom ustanovené formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako pravdepodobná. Obsahom návrhu musí byť opis skutočností, z ktorých sa vyvodzuje, že právo navrhovateľa je ohrozené do takej miery, že mu

bezprostredne hrozí ujma, ktorá môže byť aj iného, ako materiálneho charakteru. Aj vtedy, ak sú inak splnené formálne predpoklady pre nariadenie predbežného opatrenia, súd musí zvažovať, či v prípade jeho nariadenia nedôjde k nevyváženému zásahu do vzťahov účastníkov alebo tretích osôb. Potreba dočasnej úpravy pomerov je skutkovou otázkou, ktorú je možné posúdiť iba na základe znalosti (prípadne tvrdených skutočností) konkrétnych okolností danej veci. Všeobecne však možno potrebu dočasnej úpravy akceptovať za stavu, ak sa bez jej existencie vzťahy, ktorých úprava má byť predmetom predbežného opatrenia, stali neudržateľné, prípadne výkon práv a povinností jednotlivými stranami, vyplývajúcich z týchto vzťahov by bez tejto úpravy vykazoval znaky zrejmej nevyváženosti (bol zrejme nespravodlivý). Pri úvahe o nariadení predbežného opatrenia treba však zohľadniť aj to, že súd je v tomto konaní povinný poskytnúť ochranu nielen navrhovateľovi, ale aj odporcovi, ktorý môže byť obmedzený iba do takej miery, aby predbežné opatrenie nemalo za následok reálne znemožnenie ochrany jeho oprávnených záujmov. Dočasnou úpravou vzťahov uskutočnenou vo forme predbežného opatrenia sa preto neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov a ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný, a môže rozhodnúť inak.

Odvolačný súd považuje za potrebné zdôrazniť, že dôkazné bremeno spočíva výlučne na navrhovateľovi predbežného opatrenia, pričom predbežné opatrenie nemožno vydať iba na základe tvrdení navrhovateľa bez osvedčenia aspoň základných skutočností umožňujúcich prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana a na osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy.

Súd prvého stupňa rozhodol napadnutým uznesením absolútne vecne nesprávne, nakoľko nielen nemal právne relevantným spôsobom vôbec preukázané, že odporca vykonáva konkrétne právne úkony k zmene jeho právnickej osoby s cieľom vyhnúť sa plneniu navrhovateľom v konaní uplatnenej pohľadávky na náhradu mzdy, nakoľko ako vyplýva z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, obchodná spoločnosť CEFO, s. r. o. (pôvodný odporca tohto konania) bola ku dňu 15. 09. 2015 na základe dobrovoľného výmazu z obchodného registra vymazaná, avšak zanikla v dôsledku zlúčenia a jej právnym nástupcom je obchodná spoločnosť Abred s. r. o. od 15. 09. 2015, ktorá bola do obchodného registra zapísaná ešte v roku 2006 (01. 04. 2006), pričom bolo povinnosťou navrhovateľa preukázať konkrétny dôvod spôsobilý ohroziť výkon rozhodnutia, spočívajúci v správaní toho, proti ktorému návrh na nariadenie predbežného opatrenia smeruje, zákonnú podmienku, ktorú však navrhovateľ nespĺnil.

Odvolačný súd preto dospel k záveru, že prvostupňový súd, ktorý napadnutým uznesením predbežné opatrenie nariadil napriek tomu, že navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal a neosvedčil, že odporca koná tak, aby došlo k zníženiu hodnoty jeho majetku, ktorý by bolo možné postihnúť prípadným výkonom rozhodnutia, t. j. neosvedčil, že zmarenie tohto výkonu by bolo reálne, neosvedčil teda potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania spôsobom, ktorý navrhol (uložením povinnosti zložiť do úschovy na súde požadovanú peňažnú sumu), rozhodol vecne nesprávne, z dôvodu ktorého uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 220 O. s. p. zmenil a návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia zamietol z dôvodu, že zákonné podmienky na jeho nariadenie splnené neboli.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodne podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 145 O. s. p. v konečnom rozhodnutí vo veci samej.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.